

Крило метелика – айва, з якої – плед,
Що тягнеться з народжень до народжень.
У срібло вхід: шляхів стрімка мережа,
Де боржники, які – в обхід – від сплат.

Крило метелика, гіркий і пізній плід,
Що, не торкаючи, промінням ріже.
Кути, які – на лабіринт вітражу,
Що зберігає Пасіфаї блуд.

У лялечці сипке панікадило,
Що оболонки тліну поскидало
Й обвуглені перегортає сльози.

Де щойно – по вузлах – пройшовся лазер,
Розкрив метелик крила, як рояль.
Душа ще зріє, й порожньо в раю.